

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethicæ Doctrinæ Elementa, Et Enarratio Libri quinti
Ethicorum**

Melanchthon, Philipp

Witebergæ, 1583

VD16 ZV 20638

Alia Qvæstio. An, cùm Vlysses promisisset Doloni speculatori vitam,
Diomedes socius eum iustè interfecerit.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56560](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56560)

Callo sibi titulum Ecclesie arrogat, Cum certissimum sit, hostes veritatis non esse Ecclesiam Dei, iuxta hac dicta: Oves meae vocem meam audiunt.

Item de hostibus: Vos non estis ex ouibus meis.

Item: Vos ex patre Diabolo estis. Interea tamen Deus aliquas reliquias verae Ecclesie semper seruat, iuxta hac dicta: Nisi Dominus reliquisset nobis semen, sicut Sodoma & Gomorha essemus.

Item: Ecce ego sum uobiscum usque ad confirmationem seculi.

Et in Symbolo profiteamur conseruari veterem Ecclesiam: Credo Ecclesiam sanctam catholicam.

ALIA QVÆSTIO.

An, cum Ulysses promississet Diomedes speculatori vitam, Diomedes socius eum iuste interfecerit.

Tempus me de hac questione admonet, quia hoc ad est, decimo Nouembris, fuit annus centesimus septimus, post tristissimam cladem Varonensem, in qua rex nobilissimus excellens virtute

tute Vladislaus, interfectus est ab Amurathe, cum post promissam pacem iuramento, persuasus esset à Romani Pontificis legato Iuliano rursus mouere bellum, quia illa pax facta esset sine consensu sociorum. Repetam autem breuiter historiam.

Iohannes Huniades, Matthiæ pater, tres Turcicos Duces vicit multis prælijs. Mezeth & Ziabim interfecit, postremum Carambum captum emit à gregario milite quadraginta aureis, quem postea vendidit quadraginta millibus aureorum. Cum igitur Turcicæ vires multis cladibus laquefactæ essent, & Carmani in Asia prouincias Turcicas popularentur, Amurathes pacem petiuit. Nec Ungari defessi assiduis bellis à pace abhorrebant. Itaque utrinque pax iuramento promissa est.

Non multo post, cum iam constaret Amurathen in Asiam contra Carmanos traiecißi, & existimarent omnes magnam esse occasionem Turcas ex Europa eijciendi, hortantur legati Pontificij & Græci regem Vladislaum, ut rursus bellum moueat, quod cum propter pacta videretur iniustum esse Regi, legatus Pontificis affirmavit illa pacta irrita esse, quia nec in Romani Pontificis autoritate, nec sociorum consensu licuerit promittere pacem, & suadet rursus moueri bellum.

Huic infelici consilio rex Vladislaus obtemperat, & initia læta erant, sed celeriter ex Asia redijt Amurathes. Iam vero accesserat Vladislaus vsque ad littus in oppidum Varnam, quod veteribus fuit aut Dionysopolis, aut Anchialos, sitam in littore supra Constantinopolim non longo intervallo. Ibi Rex Vladislaus interfectus est, & trucidata utrinq; ingens multitudo. Huniades cum parte copiarum, effugit, sed in fuga à Dracola Vualacho captus est, & postea dimissus, quem Dracolum Huniades postea captum interfici iussit.

Quæsitum est igitur & post cladem, an ius suum fuerit, pacta iuramento sancita non servare.

Disputatum est autem de potestate Romani Pontificis, & de iure sociorum. Agitata sunt enim duo argumenta.

Iuramentum inferiorum non est ratum sine comprobatione superiorum in causa publica, vt docent historie fœderis Luctatij. Item, Numantini fœderis &c.

Reges sunt inferiores Pontifice.

Igitur non valebat illud pactum, Pontifice non approbante.

Sed minor simpliciter neganda est. Quia ministris Evangelij non est mandata Politica potestas,

potestas, sed hanc cum sibi sumunt Episcopi, et erumpunt extra metas suae vocationis, et peccant, alterum pedem, ut dicitur, habentes in curia, alterum in templo. Ac semper in conspectu sit dulcissima vox Filij Dei: Sicut misit me Pater caelestis, sic ego mitto vos. Id est, sicut misit me Pater caelestis, ut sonarem vocem Euangelij in genere humano, et fuit efficax per meam vocem, sic ego mitto vos, ut sonetis Euangelium, et ego ipse ero efficax per vestram vocem, Conuertam corda ad Deum, et lucem, iusticiam, et vitam aeternam in credentibus accendam.

Sed de imperio Politico inquit: Regnum meum non est de hoc mundo. Itaque quod ad Politica attinet, Reges non sunt inferiores Pontifice, et nota sunt, quae alias saepe dicuntur de discrimine potestatis politicae, et ministerij Euangelici.

Fuit Leontius Episcopus in Mysia ad Istrum, qui in synodo, cum Imperator Constantius adesset, et alij eum laudarent, postularent quid vellet a Synodo agi. Vnus, Leontius iussus dicere sententiam, reprehendit Imperatorem inquit: Miror te Imperator, cum ad alia negotia ordinatus sis, alia tamen aggredi. θαυμάζω σε, ὅτι ἔτοπα διέπερ ταχθεῖς, ἐτέγοις ἐπιχερεῖς. Hac voce commouefactus Imperator, discessit ex concessu. Hac Suidas.

Alterum